

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3307/2019
Рев2 3463/2019
07.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против тужених „ББ“ А.Д. ..., чији су пуномоћници Александар Андрић и Весна Станимировић адвокати из ..., и А.Д. „ВВ“ ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене „ББ“ А.Д. ... изјављеним против пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2331/18 од 24.09.2018. године и Гж1 1144/19 од 08.05.2019. године, у седници већа одржаној 07.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама тужене „ББ“ А.Д. ... изјављеним против пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2331/18 од 24.09.2018. године и Гж1 1144/19 од 08.05.2019. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене „ББ“ А.Д. ... изјављене против пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2331/18 од 24.09.2018. године и Гж1 1144/19 од 08.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене „ББ“ А.Д. ... за накнаду трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 61/18 од 16.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, тужбени захтев је усвојен. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилци за период од 01.01.2015. године до 31.08.2015. године на име накнаде трошкова за исхрану у току рада солидарно исплате појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени А.Д. „ВВ“ ... да тужилци за период од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године на име накнаде трошкова за исхрану у току рада исплати појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужилци за период од 01.01.2015. године до 31.08.2015. године на име накнаде трошкова за регрес за годишњи одмор солидарно исплате појединачне месечне новчане износе са законском затезном

каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени А.Д. „ВВ“ ... да тужиљи на име накнаде трошкова за регрес за годишњи одмор за период од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године исплати појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 55.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је предлог туженог А.Д. „ВВ“ ... за прекид поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2331/18 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог А.Д. „ВВ“ ... и укинута је пресуда Основног суда у Суботици П1 61/18 од 16.07.2018. године у односу на тог туженог у усвајајућем делу и у делу којим је тај тужени обавезан да тужиљи солидарно са туженим „ББ“ А.Д. ... накнади трошкове парничног поступка и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог „ББ“ А.Д. ... и у преосталом делу жалба туженог А.Д. „ВВ“ ... и потврђена ожалбена пресуда у преосталом делу.

Пресудом Основног суда у Суботици П1 1344/18 од 17.01.2019. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је усвојен. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи за период од 01.01.2015. године до 31.08.2015. године на име накнаде трошкова за исхрану у току рада солидарно исплате појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени А.Д. „ВВ“ ... да тужиљи за период од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године на име накнаде трошкова за исхрану у току рада исплати појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи за период од 01.01.2015. године до 31.08.2015. године на име накнаде трошкова за регрес за годишњи одмор солидарно исплате појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезан је тужени А.Д. „ВВ“ ... да тужиљи на име накнаде трошкова за регрес за годишњи одмор за период од 01.09.2015. године до 31.12.2017. године исплати појединачне месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 64.700,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1144/19 од 08.05.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 1344/18 од 17.01.2019. године.

Против правноснажних пресуда донетих у другом степену, тужени „ББ“ А.Д. ... је благовремено изјавио ревизије због погрешне примене материјалног

права, предлажући да се о ревизијама одлучује као о изузетно дозвољеним на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је, на основу овлашћења из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама тужене као изузетно дозвољеним.

Новелираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2. истог члана).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на којем тужени заснива посебне ревизије) јер побијане пресуде не одступају од судске праксе - пресуда овог суда Рев2 176/2015 од 03.02.2016. године и Рев2 2205/2016 од 27.10.2016. године, донетих у чињенично и правно истоветним споровима. Пошто не постоје други разлози предвиђени наведеном одредбом због којих би било места одлучивању о посебним ревизијама, нити их тужени „ББ“ А.Д. ... наводи, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизије туженог „ББ“ А.Д. ... нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, која се у овом поступку сходно примењује на основу члана 436. истог закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба у овом спору поднета је дана 23.01.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби је била 50.000,00 динара, с тим да је тужиља поднеском од 18.06.2018. године преиначила тужбу повећањем тужбеног захтева на износ од укупно 358.828,58 динара. Вредност предмета спора побијаног дела износи 74.508,40 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтеви односе на новчана потраживања, а у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да су ревизије недозвољене.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизијама, садржана у ставу трећем изреке, донета је на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП. Тужени „ББ“ А.Д. ... није успео у овом поступку, па зато нема право на накнаду трошкова поступка по ревизијама.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић